

Rellotge de sol de migdia de Can Rafart

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Can Rafart
Alçada: 131

Coordenades:

Latitud: 41.51922
Longitud: 2.36111
UTM Est (X): 446692
UTM Nord (Y): 4596595

Classificació

Número de fitxa 08214-272
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: El rellotge presenta petites taques d'humitat que estan afectant el suport originari i està fent saltar la calç. La part més afectada és la línia horària que marca la una de la tarda.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL - Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Vilassar de Dalt (Pl. de la Vila, 1 - 08339)
Fitxes associades:
[Can Rafart](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la fitxa: dl., 02/02/2015 - 01:00

Descripció

Relloctge de sol, ubicat a la façana orientada a migdia de Can Rafart. És del tipus vertical declinant. Està realitzat amb la tècnica de l'esgrafiament i estucat a la calç, i desproveït d'ornamentació. Destaca el sol antropomorf que té la cara girada cap a l'escut familiar ubicat a l'escaire de la façana, separant així el relloctge de matí del de tarda. El gnòmon de vareta és de secció circular, de ferro i surt de la boca de l'esfera solar. Tant els raigs solars, com l'interior dels ulls i resta d'incisions estan pintades amb un to color bordeus. Les xifres representades són romanes i estan repartides de la següent manera: de la línia del meridià que senyala dels dotze del migdia, cap a la dreta s'han gravat la una i les dues de la tarda. Cap a l'esquerra, i de dalt a baix, el relloctge marca des de les set del matí fins a les dotze del migdia.

Observacions:

No consta en l'Inventari dels relloctges de sol dels Països Catalans de la Societat Catalana de Gnomònica.

Història

Els orígens de Can Rafart s'han de buscar a l'antic mas Riera (del Pou), capbrevat al segle XIV com un domini del castell de Vilassar. La família Riera està documentada des de l'any 1229 per Dolça de Riera. En aquest mas va néixer Salvador Riera, domèstic del virrei de Sardenya, Alfons d'Erill, que l'any 1623 portà les relíquies dels Sants Màrtirs a Vilassar. El germà i la germana d'en Salvador contrauen matrimoni amb un fill i una filla del mas Rafart de Cabrils. Des d'aquell moment es produeix el canvi de denominació de mas Riera per mas Rafart que ha perdurat fins avui.

A principis del segle XVIII, hereta el mas en Francesc de Bassols i Rafart, conseller quart de Barcelona en representació de l'estament dels mercaders (169-99), fabricant de teles i prohoms de la causa austriacista en la Guerra de Successió. Mor durant el setge i després de la capitulació, els seus béns, inclòs el mas, són confiscats.

A principis del segle XIX, Can Rafart i Can Vehil de la Serra formen una única finca que a principis del segle XIX és adquirida per la família de Can Bruguera.

Josep de Bruguera Alemany, entre els anys 1888 i 1891 transforma l'antic mas i li dona l'aspecte actual. Mitjançant un vitalici atorgat per la darrera propietària de la família Bruguera, passa a mans del que aleshores era alcalde de Barcelona, Josep Maria de Porcioles i Colomer.

L'any 1998, l'Ajuntament compra la propietat a la Caixa de Barcelona, com entitat creditora de la família Porcioles i la reforma com equipament municipal que acull diverses entitats.

Bibliografia

BENITO Pere (1996). Notes històriques dels elements del patrimoni arquitectònic del Pla especial i Catàleg artístic i ambiental de Vilassar de Dalt.

BENITO Pere (2006). Vilassar de Dalt, un poble de futur. Ajuntament de Vilassar de Dalt.

